Ч. 74. Субота 16 (3) цьвітня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Ґавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Рада державна.

Вчера о год. 3 по полудни зібрала ся палата послів на перше посьвяточне засїдане. Саля і ґалерії були переповнені.

На початку засїданя президент палати др. Паттай присьвятив посмертну згадку помершому послови ґр. Кольовратови.

Перед приступленем до дневного порядку забрав голос посол Зайц і іменем социяльних демократів запротестував против самовільного установленя дневного порядку президентом палати, котрий по мисли ухвали палати і конференциї провідників клюбів повинен був поставити на першім місци дневного порядку нарад службову праґматику. Однако під напором властий президент установив дневний порядок, обнимаючий цїлу проґраму дїяльности теперішної сесиї, а предложене о позичцї умістив на першім місци. Бесїдник вносить отже, аби дневний порядок змінено в той спосіб, аби на першім его місци поставлено службову праґматику, а аж на другім предложене о позичцї. Вкінци домагав ся бесїдник поіменного голосованя над тим внесенем.

Посли Хоц і Страньский виступили остро против поведеня президента палати при укладаню дневного порядку.

Президент Паттай відпирає роблені єму закиди і заявляє, що установлене дневного порядку опирає ся на ухвалі палати і він ухвали тої в нічім не переступив. Одержав повідомлене, що справа позички могла би бути виставлена на шкоду, коли би проволікано з єї полагодженем. Рівнож не можна підносити закиду, що сторонництва заскочено тою справою, бо було досить часу до єї розваженя. (Крики на лавах социялістів і ческих радикалів).

Приступлено до поіменного голосованя і 259 голосами против 219 відкинено внесене посла Зайца.

Палата розпочала отже перше читане предложеня о пожичцї.

П. Елленбоґен закидає правительству, що так само як давнїйше з касовими бонами, так нинї хоче заскочити палату справою 182 міліонової позички. Правительство хоче зробити неможливою ухвалу палати у важних справах. Міністер скарбу видає з касових запасів суми без попередної ухвали палати, а відтак жадає для себе довіря. Буджет так замотаний, що навіть референт не може в нїм визнати ся. Социяльні демократи не мають довіря до палати, а коли правительство грозить розвязанем палати, то єї слабість і похибки будуть найлїпшою підставою до виборчої борби.

П. Міністер скарбу др. Білиньский полемізує обширно з бесїдою посла Елленбоґена і звертає ся перед усім против закиду, немов би заскочив палату предложенем о позичцї. П. Міністер згадує о своїм фінансовім експозе, в котрім сказав, що для властивого австрийского буджету треба буде позички, а крім того додав, що буде треба окремої позички також для буджету делеґацийного з причини босаньскої заверухи. Загальну суму обох позичок оцїнив тоді п. міністер на 300 міліонів корон. Отже аж до послїдної хвилї — говорив п. міністер — гадали ми, що буде можна ще скликати делеґациї і ухвалити спільні видатки, на основі котрих можна би було предложити внесене о покритє видатків, ухвалених делеґациями і в такім случаю доповнене касових запасів не було би потрібне. Недобір же, який виказує наш буджет, не має свого жерела в войскових видатках, лиш у внутрішних відносинах, бо правительство виповнило богато жадань посольскої палати для заспокоєня численних культурних і иньших потреб.

П. Міністер вказує на ріжні такі видатки, котрі вимагали значних сум. На будову водних доріг видано разом всього 30 міліонів корон, а в поодиноких роздїлах буджету посли можуть замітити чим раз більшаючі видатки.

Що до поспіху, з яким правительство домагає ся ухваленя позички, сказав п. Міністер, що позичка може бути затягнена лише в означенім часї, тепер а найпізнїйше з початком мая мусить правительство прийти на торг з тою позичкою. Правительство не може в та-

---

40)

ПІРАТ.

З англійского — капітана Маррията.

(Конець).

Тепер дійшла нужда і муки бідної женщини до найвисшої степени. З кождим днем ставала слабша і грижа була би вскорі зробила їй конець, колиб єго була не приспішила лютість Каїна. Докори з єї сторони і натяки на єго злочинну дїяльність доводили єго до скажености: він побив єї так страшно, що она від єго ударів повалила ся на землю. Умерла з просьбою на устах, щоби єї дитина була охоронена перед таким повним злочинів житєм. І коли Каїн виявляв свій жаль і крім того обіцював їй, що поправить ся і буде добрим і взірцевим вітцем для єї дитини, поблагословила й єго перед своєю смертию.

Така була в головних начерках списана в Каїнових паперах історня, о скілько дотикала нещастної матери обох молодців, що перечитавши оповідане, сидїли мовчки засумовані. Однако вскорі перервав тишину Едвард, засипуючи брата множеством питань про всьо, що той міг собі ще затямити з житя матери. Францїско розповів відтак історию свого авантурничого житя.

— Що до скарбів — сказав Францїско — то я не можу їх приймити.

— І ти не повинен — відповів Едвард. — Они належать до тих, котрі взяли розбишацкий корабель і мусять бути роздїлені між них як добича. Ти не повинен анї феника взяти з них, але я надію ся, що одержу хорошу пайку! Але на всякий спосіб затримай у себе той папір, бо він виставлений на твоє імя.

Адмірал між тим довідав ся о всім, що лучило ся на розправі і прислав до Едварда післанця з просьбою, аби він і єго брат почтили єго відвідинами на адміральскім кораблі, скоро лиш будуть могли, а так само писав, що чув би ся дуже щасливим, колиб міг повитати у себе дочку ішпаньского ґубернатора, котру він, як довго она перебуває в Порт-Рояль, уважає як віддану під єго опіку. З радостию приймила Кляра то запрошенє і всї троє прибули на другий день по розправі на адміральский корабель. Едвард представив адміралови Кляру і Францїска, а адмірал призначив для Кляри окрему красну комнату і прислугу.

— Темпльмор — сказав адмірал — бою ся, що буду мусів післати вас до Порторіка, аби передати адміралови вість про уратоване єго дочки.

— Я просив би, аби ви вислали там кого иншого, пане адмірале, а менї позволили тимчасом забезпечити щастє самої дочки.

— Як, ви хотїли би з нею оженити ся? То маєте добре понятє о собі. Заждіть, пане, аж станете капітаном.

— Надію ся, що не буду потребувати надто довго ждати на то — відповів Едвард смирно.

— Ага — сказав адмірал — чи ви не казали, що довідали ся о скарбах, які мають бути укриті на острові?

— То мій брат довідав ся о тім, не я.

— Треба буде ті скарби передати сюди і менї здаєть ся, що найлїпше буде, коли вас там вишлемо. А ви пане Францїску, мусите їхати разом.

— Даруйте, пане капітане — відповів Францїско сьміючи ся — я радше зажду, аж Едвард стане капітаном. Жінка і скарби мають разом прийти. Не маю зовсїм охоти видавати моїх паперів перед Едвардовим весїлєм.

— Справдї, пане Темпльмор — сказав капітан Манлї — я бажав би, аби ви вже мали декрет на капітана, бо як видко, від того так богато зависить: щастє тої молодої леді, моя пайка з добичи а адміральска осьмина. Дїйстно, пане адмірале, загальне добро вимагає, аби він одержав капітаньский декрет, а я пересьвідчений, що він заслужив на него.

— Я також, Манлї — відповів адмірал — а на доказ, що я так справдї гадав, іде сюди якраз мій секретар з декретом в руцї; не достає там ще лиш одної дрібнички —

— Вашого підпису, пане адмірале, як здогадую ся, більше нїчого — докінчив капітан Манлї і замачав перо та подав єго свому начальникови.

кім случаю іти до Монарха з димісиєю, бо мусить памятати о тім, що обовязане полишити такі відносини, аби нове правительство не мало великих трудностий. Бесідник не хоче нікому робити докорів, але звертає увагу, що від часу внесеня предложеня о позичці, відносини на грошевім торзї погіршили ся. Рента упала о 75 сотиків, стопа процентова висша, відносини грошеві погіршили ся, а емісия угорскої ренти забрала часть движимого капіталу. Правительство обовязане сказати палаті, що коли би тої позички не ухвалено з кінцем цьвітня, то не буде можна заспокоїти всіх потреб з теперішних касових засобів. Очивидно бесїда тут о грошах в центральній касї державній, бо всїх кас в цілій державі єсть 10.000, так що міністер скарбу не може мати кождої хвилї відомости о станї тих кас. Розпоряджає лиш тими сумами, які суть в центральній касї державній.

В порівнаню з минувшим роком стан касових запасів єсть о 190 міліонів меньший. В минувшім роцї виносив в тім часї 420 міліонів, нинї виносить лиш 230 міліонів.

Вкінци просить бесїдник о скоре ухваленє позички.

В часї промови п. Міністра Білиньского приходило до дуже живих перепалок між християньско-суспільними а социялїстами. По якімсь оклику п. Репнера, социялїста, відповів єму дуже пристрастно п. Бельоглавек, християньско-суспільник: Ви всї злодїї! Прийшло до величезного крику і здавало ся, що між социялїстами і християньско-суспільними прийде до бійки. Инші посли і бар. Бінерт розлучили розъярених послів і втихомирювали їх.

По промові п. Лукашевича палата перервала наради над позичкою і приступила до наглячого внесеня п. Вуковича над дальматскими зелїзницями. Пос. Вукович по коротків промові просив, аби єму позволено докінчити бесїду нинї. Коли віцепрезидент палати на то згодив ся, перервано наради.

П. Міністер оборони краєвої ген. Ґеорґі відповів на кілька інтерпеляций і на тім закрито засїданє.

Слїдуюче нинї о годинї 11-ій перед полуднем.

Новинки.

Львів, дня 15 цьвітня 1910.

— **Посол др. Евг. Олесницкий** по довшім побутї на полудни, де, як звістно, перебував для поратованя здоровля, повернув до Львова. Стан єго здоровля поліпшив ся значно і єсть надїя, що небавком буде міг знов як давнїйше трудити ся ревно для загального добра.

— **Відчити дра О. Маковея в Києві.** В Українськім клюбі в Києві заповіджені були на середу і на вчера чергові семейні вечірки, на котрих проф. др. Осип Маковей з Черновець мав читати реферати про „национально-культурний розвій буковиньскої Руси“. Зміст першого реферата такий: „Молдавский період до р. 1775 Буковина під Австриєю. Про часи від 1775 до 1849 р. В якім станї була Буковина під конець 18-го віку? Нові порядки. Початки шкільництва і лїтературного руху. Про часи від 1849 до 1869 р. Розбудженє полїтичного житя на Буковинї. Тов. „Руска Бесїда“. Початки розвитку национального житя у буковиньских Українцїв. Новий период: 1885—1910 р.“

— **Дрібні вісти.** Міністерство просьвіти завізвало окружником начальників країв Країни, Дальматиї і Триесту, щоби в краях тих поучувано людий з амвон про комету Гелія, бо якісь несовістні люди ширять чутку про конець сьвіта а темні люди випродають свої маєтки за безцїнь всїляким визискувачам. — Число жертв катастрофи в Екеріго на Угорщинї знає ся аж тепер вже зовсїм докладно. Згинуло і померло з віднесених підчас катастрофи ран 325 а ранених було 99 осіб; доси лїчить ся що 81 осіб, що походять з 18 громад. — Арештованого в Чернівцях якогось Новінеллїго, котрого підозрівано о участь в шпіґуньстві, випущено на волю. Показує ся, що то був давнїйший поручник рахунковий а тепер працює у Львові в якімсь бюрі і навіть не називає ся Новінеллї, лиш якось инакше а прізвище єго Новінеллї подано хибно. — Саламон Тайхер в Бориславі збанкротував. — Павло Краска з Кольбушевої, налоговий волоцюга, вкрав громадску печатку, щоби при єї помочи допускати ся обманьства а уряд громадский повідомив о тім львівску полїцию. — І Львів дочекав ся представленя лїтаня за помочию машини. В суботу пополудни коло кульпарківского гостинця мають підняти ся у воздух за помочию лїтака, винаходу Блеріота, інжинїри Лє Ґран з Парижа і поляк Мошковский, а поки що лїтак єсть умішений в павільонї в Єзуїтскім огородї. На се видовище загостить в переїздї також і болгарский наслїдник престола і архікн. Кароль Стефан із Живця.

— **Устні іспити зрілости** в середних школах відбудуть ся в слїдуючих реченцях: А) в ґімназиях: в Бережанах 21 червня; в Бучачи 30 червня; в Дрогобичи 1 червня; в Коломиї в рускій ґімназиї 2 червня; у Львові в рускій ґімназиї 1 червня; в Перемишли в рускій ґімназиї 1 червня; в Самборі 10 червня; в Сяноцї 21 червня; в Станиславові в обох польских ґімназиях 13 червня; в Стрию в головній 13 червня, у філїї 23 мая; в Тернополи в рускій ґімназиї 15 червня; в Золочеві 13 червня; в Ярославі 31 мая; — Б) в школах реальних: у Львові в І-ій 3 червня, в ІІ-ій 7 червня; в Станиславові 2 липня; в Снятинї 23 мая; в Тернополи 21 червня; в Ярославі 13 червня; — В) в приватних женьских ґімназиях: Стршалковскої у Львові 6 червня: — Г) в приватних лїцеях: в рускім лїцею в Перемишли 15 червня; СС. Уршулянок в Коломиї 21 червня; О. Філїпні у Львові 3 червня; Недзялковскої у Львові 6 червня. Письменні іспити у всїх наведених заведенях відбудуть ся на три недїлї перед устними іспитами.

— **Театр львівского „Сокола“** виставить в недїлю, дня 17 с. м. по раз перший „Ніч під Івана Купала“ українську драму зі співами в 5-ти діях М. Старицкого. Виведенє сеї штуки вимагає безперечно великої старанности, якої не жалує вже від довшого часу режисерия і артисти аматори, тож мають певність, що вистава випаде вдатно та що запевнить штуцї поведенє на довший час. Білети можна набувати що дня від год. 6 вечером в тов. „Сокіл“, а в день представленя при касї. — Початок точно о год. 7 вечер.

— **Репертуар руского театру в Чернівцях.** Початок о год. $7^1/_2$ вечером.

В суботу 16 цьвітня: гостинний виступ Філомени Лопатиньскої і А. Гаєка в опері Монюшка „Гальна“.

— Ви угадали! — відповів адмірал, виписуючи своє імя на декретї. — А тепер — не бракує — нїчого. Желаю вам щастя, капітане Темпльмор.

Едвард дуже низько поклонив ся, а єго сияюче лице сьвідчило о щастю, яке ним заволоділо.

— Я не маю капітаньских декретів до роздачі, пане адмірале — сказав Франціско, подаючи єму за виставлений декрет инший папір — але все таки можу вам дати паперець, яким, як гадаю, не погордите.

— Боже нас хорони! Манлї, зараз досьвіта поїдете в дорогу! — скрикнув капітан. — Що, атже того буде тілько, що наповнить цїлу вашу фреґату! Ось читайте! Я приготовлю для вас прикази і додам до них відпис тих цїнних паперів. Оріґінал надто цїнний, аби я єго мав виставляти на небезпечність вашої їзди.

— То мало після волї дотеперішного властителя скарбів зробити мене щасливим — сказав Франціско з сумним усьміхом. — Але я не хотів би обтяжувати тим мою совість.

— Дуже добре, молодче! — Маєте прекороші засади; але ми не беремо того так строго — сказав адмірал. — А тепер, де є молода леді? Скажіть їй, що обід готовий.

Чотирнацять днів по тій розмові вернув капітан Манлї зі скарбами. Другий корабель, висланий до Порторіка під командою одного з молодших офіцирів, вернув також з відповідю ґубернатора до адмірала, котрий повідомив був єго про виратоване дочки Едвардом. Письмо ґубернатора повне було подяк для адмірала і похвал для Едварда, а що найважнїйше, ґубернатор давав в нім свій дозвіл на подруже Едварда з Клярою і разом з благословленєм присилав для дочки дванацять скринок повних золотих червінців.

Може яких шість тиждень по згаданій важній розмові на покладї адміральского корабля, пан Відерінґтон, перечитавши дуже обширний лист, потягнув в своїм кабінетї при Фінсбурі Сквер так сильно за дзвінок, що старий Джонатан гадав, що єго пан хиба зійшов з розуму. Мимо того той здогад зовсїм не наклонив єго приспішити свій повільний, торжественний хід; явив ся в звичайний спосіб коло дверий, не говорячи нї слова.

— Чому він не приходить, коли я дзвоню? — кричав пан Відерінґтон.

— Я тут, пане — відозвав ся Джонатан торжественно.

— Так, ти тут? Але до чорта з тобою! Ти входиш до компнати мов якийсь дух, а не живий чоловік. Чи можеш здогадати ся, Джонатане, хто до нас приїздить?

— Не можу сказати, пане!

— Але я можу, ти старий дурню! Едвард приїздить — приїздить в найкоротшім часї сюди до родини.

— Чи буде спати в своїй давній комнатї, пане? — питав служачий з непохитним споком.

— Нї, в найкрасшій комнатї дому! Подумай лиш, Джонатане, він оженив ся — став капітаном — капітаном Темпльмор.

— Так?

— І віднайшов свого брата, Джонатане — свого рідного брата, близняка.

— Так?

— Брата Франціска, о котрім ми гадали, що помер! Але то довга історія, Джонатане і дивна — єго бідна мати вже давно не жиє.

— In coelo quietas, в небі спокій — сказав Джонатан, поглядаючи в гору.

— Але єго брат знов зъявив ся!

— Resurgam — воскресну — сказав знов служачий.

— Будуть за десять днів тут — вели же до того часу всьо приладити, Джонатане! Боже — говорив старий дальше — майже вже не знаю, де моя голова. То іспаньска дівчина, Джонатане.

— Хто, пане?

— Хто, питаєш? А хтож би як не жінка капітана Темпльмора. А єго ставлено перед суд як морского розбишаку.

— Кого, пане?

— До чорта з твоїм „хто і кого“? А когож би як не єго брата, Франціска! Ти був і будеш все дураком.

— Чи маєте ще що приказати, пане?

— Нї — нї! Досить вже. Забирай ся!

Три тиждні опісля капітан Темпльмор з жінкою і єго брат поселили ся в домі на велику радість старого пана Відерінґтона, котрому вже давно надокучила єго власна самота і товариство старого Джонатана.

Оба братя стали ся потїхою єго старости. Они замкнули єму очи, коли він в спокою помер і унаслїдили по нїм єго маєток і єго благословенє — і тим кінчить ся наше оповіданє про пірата.

В неділю 17 цьвітня по полудни о годині 3 по знижених до половини цінах: „Суета", комедия в 4 діях Карпенка Карого. — Вечером „Кума Марта" (чародійка), образ з давних часів зі співами і танцями в 5 діях Шпажиньского.

— **Смерть в огни.** В Добрій ярославского повіта вибух сими днями огонь в домі 89-літної Насті Міщукової в наслідок лихої будови комина. Позаяк в хвили вибуху огню люди були в церкві на богослуженю, то хата згоріла до тла, а в ній погибла й немічна старуха, котра згоріла на вуголь.

— **Огонь.** В Максимівці, збаразского повіта, вибух onогди сильний огонь у Сімхе Альтмілера і при сильнім вітрі обняв небавком шість будинків, котрі всї згоріли разом з машиною і запасом соломи. Шкода виносить звиш 9 тисячів корон і була обезпечена.

— **З Сокільского Базару.** На послідних загальних зборах вибрано на місце уступаючого з дирекциї п. Альфреда Будзиновского, урядника Намістництва, якому службові відносини не дозволяли остати на дальше директором, покликано до дирекциї надінжинера п. Володимира Дутку, голову „Сокола" і орґанізатора великого злету українського Сокільства в Стрию. До надзираючої ради вибрано на 5 літ пп. С. Винникова і В. Дидиньского, на 4 роки пп. В. Могильницкого і інж. Шухевича, а на 3 роки С. Горука, Р. Заячківского, В. Манастирского, дра Старосольского і В. Устияновича.

На закінчене ухвалили загальні збори відклик до патриотичної української суспільности, щоби численним зголошуванєм в члени, складанєм вкладок ощадности, а особливо набуванєм паперових і писарских приборів причинила ся до тим успішного розвою „Сокільского Базару". Заразом поручили загальні збори управі старати ся приєднати всі українські інституциї в круг покупців „Сокільского Базару". Із зисків призначено 6% дивіденди а крім того уділено запомоги товариствам „Руслан", педаґоґічному і захоронці у Львові.

— **Із Самбора.** В салї „Сокола" в неділю дня 17 с. м. відбуде ся Сьвяточний Вечер в память Тараса Шевченка, заходом всіх руско-україньских товариств в Самборі, зі слідуючою проґрамою: 1) Вступне слово. 2) Шевченко-Вербицкий: „Завіщанє", мішаний хор з басовим сольом в супроводї орхестри. 3) Деклямация: виголосить п-на С. Кобилецка. 4) Роздольский: „Сонце заходить" хор мужеский з сольом барітоновим. 5) Шевченко-Лисенко: „Коли розлучають ся двоє" дует відспівають п-ни Г. і О. Мельниківні. 6. Піщиньский: Вінець з народних мотивів з „Назар Стодоля" — виконає орхестра. 7) Деклямация: виголосить др. Л. Лопатиньский. 8) а) Шевченко-Січиньский: „І золотої і дорогої", б) Шевченко-Лисенко: „На городї коло броду" — відспіває п. М. Гарасевич. 9) Привіт делеґатів замісцевих товариств. 10) Ярошиньский-Лопатиньский: „Вставай Україно", мішаний хор в супроводі орхестри. Ціни місць: Першорядні крісла 2 кор., другорядні 1 кор. 50 сот., третерядні 1 кор. Паркет 800 сот. Партер 30 сот. Льожі 10 і 8 кор. Крісло на бальконї 1 кор. 20 сот. — Початок точно о год. 8-ій вечером. — Білєти можна набувати в „Народній Торговлї" а в день концерту від год. 7 вечером при касї.

— **Мантійка.** До львівскої поліциї наспіло з маґістрату в Сокали донесенє, що там прибула нічним поїздом якась молода женщина в непритомнім станї, затроєна — як пізнїйше зізнала — стрихніною. Лікар повітовий розслідив стан єї здоровля і не виключав отроєня. Єї відставлено до шпиталю, де єї небавком переслухала міска поліция. Она подала насамперед, що називає ся Кляра Червіньска, віддана за Яна Кавіньского, орґаніста в Кракові, що виїхала з Кракова, вступила до Перемишля і там дістала від якогось знакомого пана дрібку стрихніни, котру в Раві рускій зажила, попиваючи пивом. При другім переслуханю сказала, що єї батько називає ся Зиґмунт Дрожджиньский, походить з Осьвітима і має ґалянтерийний склеп. За помочию депеш переконано ся, що то все, що тота женщина подала, єсть неправда. Отже задержано єї в домі убогих, звідки втекла. Власти сокальскі набрали переконаня, що тота женщина займає ся шпигуньством. З лиця виглядає она на літ 25, єсть чорнява, середного росту і не має кілька передних зубів. Єсть то без сумнїву тота мантійка, про котру ми доносили вже в ч. 68 нашої часописи, а котра відограла подібну комедию в Мостах Великих і в Камінцї струмиловій і в той спосіб вимантила по кільканайцять корон.

— **Самоубийства.** В Блищиводах, жовківского повіта застрілив ся брат властителя більшої посїлости в тім селї, Арнольд Міллєр, літ 42. Сими днями поставлено его під кураторию а ся обставина як тим більше ще розстрій первовий спонукали его відобрати собі житє. — В Заліщиках застрілив ся в тамошній касарни хорунжий 58 полку піхоти, Рудольф Губер. Причина самоубийства не звістна.

Телеґрами.

Відень 15 цьвітня. (Рада державна). На початку нинішного засїданя, приступлено до дальшої розправи над предложенєм о позичці. Забрав голос пос. Габерман (ческий соц.-дем.).

Відень 15 цьвітня. Перед засїданєм палати послів відбуло ся засїданє нїмецкого союза народного, на котрім, після комунїкату вела ся дискусия над вчерашним голосованєм над справою предложеня кредитового і над способом дальшого трактованя того предложеня в палатї і комісиї буджетовій. Дальше висказано бажанє, щоби працї комісиї над суспільним обезпеченєм увінчено як найскорше.

Відень 15 цьвітня. Бувший президент Сполучених Держав, Рузвельт, прибув тут нинї о 6 год. 45 мін. рано. На двірци зелізничім повитали его американьский амбасадор Керенс, австро-угорский амбасадор у Вашінґтонї Генґельміллєр, шеф секциї Міллєр в заступстві міністра справ заграничних гр. Еренталя, та члени американьскої амбасади. Висївши разом з сином з вагона, Рузвельт привитав ся з дожидаючими его панами, а відтак двірским повозом поїхав до свого мешканя. Двірский льокай вручив б. президентови запрошенє на нинїшну авдиенцию та на завтрішний обід у Цїсаря.

Петербург 15 цьвітня. Оногди на зборах в клюбі націоналістів Вергун доказував, що краї малоруські і білоруські були краями корінно російскої культури, аж в XIX. столїтю російскість почала уступати. Отже треба виховувати нових Панїнів та Репнїнів. — Гр. Толстой зажадав відпольщеня католицкої церкви на Руси. В тій цїли треба заборонити Полякам вступу в ряди духовеньства і усунути з католицкого костела на Руси латини а заступити єї російскою мовою.

Париж 15 цьвітня. „Gaulois" доносить, що францускe правительство приняло прихильно просьбу грецкого правительства о виделеґуванє ґенерала і чотирох офіцирів до реорґанізациї грецкої армії. Именованє тих офіцирів небавком наступить.

Монахів 15 цьвітня. Вчера в парку виставовім завалило ся зелїзне руштованє. Внаслідок того шість осіб тяжко поранило ся а одна з тих таки померла в шпитали.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5·50, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2^{05}**, 5·53, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/5 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{35}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча":

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*)
*) до Винник.

З „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Найтаньші і найтревалійші

Дахівки цементові

можна лише на дра ҐАСПАРОГО опатентованих машинах „Dreistern“ виробляти. Тих машин жадній фірмі наслідувати не вільно, а всілякі инші поручані машини суть престарілого системи. — Жадайте специяльний цінник Нр. 126 від фабрики машин **Дра Ґаспари і Сп.** Markranstaedt (Саксонія).

Можна також від заступника: **Промисл цементовий Львів**, ул. Кароля Людвіка ч. 5.

Містове Бюро зелізниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продає білети на всі зелізниці в краю і за границею.

Інсерати

до

„Народної Часописи“

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Михайло Скірка

римар і сїдельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає

богатий вибір сідел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.